

at de kan nå målet i den frivillige aftale mellem KL og Finansministeriet.

Det er sådan, at vi har valgt at prioritere nogle midler til de ældre til at sikre dem valgfrihed, til at sikre dem den mulighed, at de kan vælge selv, hvem der skal udføre den opgave, som det er at pleje dem, når de mangler en hjælpende hånd. Vi er sikre på, at den opgave vil blive løst bedre med den valgfrihed, som Venstre lægger op til, og vi er glade for, at KL har valgt at følge en ansvarlig politisk linje. Og jeg er så bedrøvet over, at Socialdemokratiet har forladt den, men det er måske ikke så overraskende.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Fru Pia Gjellerup som ordfører.

Pia Gjellerup (S):

Til hr. Kristian Jensen vil jeg bare indlede med at sige, at det, der skuffer os, såmænd er, at regeringspartierne vil tage æren for det, kommunerne gør, og så skælde ud bagefter, når det ikke nødvendigvis bliver ganske perfekt.

Det er det der med at låne det, andre gør godt, og pryde sig med deres fjer, som vi har noget imod, og jeg mener sådan set, at det er meget ansvarligt at være imod den form for at pynte sig med lånte fjer.

Men ellers vil jeg på Socialdemokratiets vegne komme med bemærkninger om det, der jo er hovedparten i dag, nemlig ændringsforslagene til finanslovsforslaget.

Det har jo været en lidt forunderlig behandling, vi har haft af finanslovsforslaget. Det blev fremsat den 29. januar. Allerede 3 dage efter havde vi første behandling. Så var der invitation til sriben af Folketingets partier efter yderligere 3 dage, og vi kom, vi så, vi hilste, og så gik vi i øvrigt igen i en eller anden forventning om, at der måske var noget, der fulgte op, men der var såmænd ikke mere. Dagen efter var der ét fuldt omfattende finanslovsforlig.

Man kan sige, at vi brugte de der 3 kvarter på noget, der såmænd sikkert var meget hyggeligt, men det var da virkelig en skueret. Det var for at vise, at man gerne ville forhandle, men det var jo ikke forhandling, det var lidt narrespil.

Det at komme til et så hurtigt forlig er jo blevet bedømt, og man kan vælge at sige, at det er flot, det er handlekraftigt, det er magtfuldt. Man kan også vælge at sige, at det er udtryk for overfladiskhed, en trang til at diktere på flertallets vegne uden at tage hensyn til andre. Og man

kan også sige, at det varsler en række ting om noget, der er uigennem tænkt.

Vi så det måske bedst, at da der under førstebehandlingen blev dannet et stort flertal i Folketinget mod de helt aldeles urimelige og ganske uvarslede besparelser på over 1 mia. kr. på uddannelsesområdet. Ja, så kaldte man det, da man nu havde set flertallet manifestere sig i Folketinget, for en svips. Og så fjernede man *noget* af besparelsen. Omhyggeligt ikke den del af den, som vedrører de mennesker, der typisk har den korteste uddannelse. Der lader man den fulde svips slå helt igennem.

Men jeg skal give tilsagn om, at vi fra Socialdemokratiets side gerne vil medvirke til, at vi får vedtaget den del af svipsen, man vil vedkende sig, der selvfølgelig også er en genopretning eller tilbageførsel, som det hedder i de seviser af ændringsforslag, det handler om.

Men vi vil gerne give et bud om at gå lidt videre endnu og fjerne hele svipsen, så det også betyder, at de, der har den korteste uddannelse, og som har trukket mindst på de ressourcer, der ligger i samfundet, ikke nu skal betale betydeligt meget mere eller helt være udelukket fra uddannelse.

Vi ser også en håndtering af noget andet, der ikke er en svips, det er det i hvert fald ikke mere. Det er spørgsmålet om, hvordan man håndterer forlig. Man går rask til forligene, og hvis man har flertal for noget andet, end det forligene handler om, så gennemfører man, hvad der passer sig for flertallet.

KL 16.40

Det er jo en uhørt metode i Folketinget, og jeg vil bare nævne ét, for det er det markante, store, tydelige og klare eksempel, nemlig håndteringen af Mifresta-midlerne, og der vil jeg varsle, at Socialdemokratiet vil stemme for rækken af ændringsforslag, som hver især har til formål at udmønte og fastholde den Mifresta-ramme, som vi har udmeldt tidligere i efteråret i det socialdemokratisk-radikale finanslovsforslag, så vi tager vores del af ansvaret for at udmønte både midler til miljø og til fredsarbejde og til stabiliserende virksomhed ude i verden.

Det tjener os i øvrigt godt både økonomisk, politisk og menneskeligt, og det synes jeg er værdt at vi får givet vores bidrag til. Det vil vi prøve, og jeg vil også gerne i dag appellere til, at man fra regeringens side overvejer, om man virkelig vil bryde, hvad man har af aftaler og se stort på fremtiden, også hvordan vi indretter os aftalemæssigt herinde.